

Dosarul nr. 2ra-440/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) A. Ciubotaru

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) V. Buhnaci, A. Malîi, S. Sîrbu

Î N C H E I E R E

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Tanasiev Roman, reprezentat de avocatul Ciuchitu Vitalie,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Tanasiev Roman împotriva Societății cu Răspundere Limitată "VG Lioncom", intervenienți accesorii Societate cu Răspundere Limitată "WT AGROPROFI", Ungureanu Ivan, Întreprinderea cu Capital Străin "Premier Energy" Societate cu Răspundere Limitată, Primăria comunei Stăuceni cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate prin demontarea pilonului și cablului subteran și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2020, prin care s-a respins apelul declarat de Tanasiev Roman, s-a admis apelul incident depus de SRL "WT AGROPROFI", cu casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 decembrie 2019,

c o n s t a t ă :

La 08 iunie 2018, Tanasiev Roman a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL "WT AGROPROFI", intervenienți accesorii ÎCS "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL și Primăria comunei Stăuceni cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate prin demontarea pilonului și cablului subteran și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Tanasiev Roman a menționat că în vara anului 2015, pe terenul situat în mun. Chișinău, comuna Stăuceni, str. A. Mateevici 44A, ce-i aparține cu drept de proprietate, a fost instalat un cablu subteran de tensiune înaltă la adâncimea de 0,5 metri și un pilon care face parte din instalația de racordare al consumatorului Complex agrotehnic, beneficiar fiind SRL "WT AGROPROFI".

De asemenea, reclamantul a specificat că pilonul respectiv a fost instalat în baza autorizației de racordare (condiții tehnice) din 18 noiembrie 2014 și a proiectului respectiv, care a fost coordonat cu organele de resort, inclusiv cu administrația publică locală – Primăria comunei Stăuceni.

Însă, Tanasiev Roman a invocat că la instalarea cablului subteran și a pilonului, nu a fost solicitat acordul său în calitate de proprietar al terenului, astfel pârâțul folosindu-se în mod ilicit de teren și gratuit, în lipsa unui contract de suprafață pentru exploatarea și deservirea rețelei respective.

Mai mult ca atât, reclamantul a reiterat că pilonul instalat și cablul subteran îi creează incomodități, disconfort, precum și impedimente la efectuarea lucrărilor de reparație și reconstrucție a casei, prelucrarea terenului, astfel terenul nu poate fi utilizat după destinație.

Pe parcursul examinării cauzei, Tanasiev Roman a depus cerere de concretizare a pretențiilor împotriva SRL ”VG Lioncom”, intervenienți accesorii SRL ”WT AGROPROFI”, Ungureanu Ivan, ÎCS ”Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, Primăria comunei Stăuceni cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate prin demontarea pilonului și cablului subteran și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d.77-79 Vol. I).

În motivarea cererii de concretizare, Tanasiev Roman a invocat că pentru instalarea rețelelor (pilonului și cablului subteran), pârâțul a încheiat cu fostul proprietar –Ungureanu Ivan un contract, prin care a dobândit de la ultimul dreptul de folosință a terenului în scopul amplasării rețelelor menționate.

Astfel reclamantul a specificat că actul juridic în temeiul căruia pârâțul a obținut dreptul de servitute asupra terenului, odată ce acesta conferă un drept asupra bunului imobil. Pentru a fi dobândit și pentru a deveni opozabil terților, urma să fie înscris în Registrul bunurilor imobile, înscriere care nu a fost efectuată.

Prin urmare, nu i se poate opune acest drept.

Tanasiev Roman a solicitat obligarea SRL ”VG Lioncom” să înlătore de pe terenul ce-i aparține cu drept de proprietate pilonul nr.112/BJI-10 KB-ЦПИ-40 fider 4 și cablul subteran de tensiune înaltă cu lungimea de 9 metri, care face parte din instalația de racordare al consumatorului Complex agrotehnic, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei, prin referința depusă, SRL ”WT AGROPROFI” a solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în sumă de 6 000 lei (f.d. 125-126 Vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 16 decembrie 2019, s-a respins acțiunea depusă de Tanasiev Roman.

La 19 decembrie 2019, Tanasiev Roman a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitata admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

La 15 iulie 2020, SRL ”WT AGROPROFI”, reprezentat de avocatul Mandraburcă Andrei, a depus cerere de apel incident împotriva hotărârii instanței de fond în partea cheltuielilor de asistență juridică solicitate, prin care să fie dispusă încasarea de la Tanasiev Roman a sumei de 6 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2020, s-a respins apelul declarat de Tanasiev Roman, s-a admis apelul incident depus de SRL "WT AGROPROFI", cu casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 decembrie 2019 în partea respingerii cerinței cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis parțial cererea depusă de SRL "WT AGROPROFI" cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

S-a încasat de la Tanasiev Roman în beneficiul SRL "WT AGROPROFI" suma de 3 044 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 decembrie 2019 a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că pe terenul proprietarului Tansiev Roman este instalat un pilon nr. 112/1BJL-10 кв ЦПП40 Фидер 4 și cablul subteran de tensiune înaltă de lungimea 9 metri.

La fel, instanța de apel a stabilit că, fostul proprietar al terenului, Ungureanu Ivan, la data de 01 iulie 2015 a depus o cerere către ÎCS "Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL, prin care a menționat că nu are pretenții la instalarea cablului subteran, iar prin recipisa din 14 iulie 2015 Ungureanu Ivan a primit suma de 10 000 lei pentru instalarea cablului subteran.

De asemenea, instanța de apel a constatat că prin extrasul din Registrul bunurilor imobile eliberat la 31 martie 2017, se confirmă faptul că asupra terenului procurat de Tanasiev Roman deja era instituită suprafața în temeiul contractului de suprafață nr. 2449 din 24 februarie 2014, titularul grevării fiind SRL „Elisma-Com”, înregistrat la data de 11 noiembrie 2014, iar potrivit actului de delimitare din 16 iunie 2015 și a schemei de alimentare cu energie electrică, rezultă că proprietar al pilonului nr.112/1BJL-10 кв ЦПП-40 Фидер 4 este SRL „VG Lioncom”.

Totodată, instanța de apel a menționat că SRL „WT Agroprom”, în calitate de consumator, a semnat cu ÎCS „RED Union Fenosa” SA în calitate de furnizor de energie electrică, precum și cu SRL „VG Lioncom”, în calitate de proprietar al instalațiilor electrice, un acord privind tranzitarea energiei electrice pentru consumatori, conform căruia SRL „VG Lioncom” beneficiază de energie electrică cu tranzitarea acesteia prin instalațiile electrice ce-i aparțin, inclusiv pilonul nr. 112/1BJL-10 кв ЦПП-40 Фидер 4 și cablului subteran de tensiune înaltă de lungimea 9 metri.

Instanța de apel a stabilit că, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a examinat 21 iunie 2018 cererea reclamantului privind amplasarea pilonului liniei electrice pe terenul ce-i aparține cu drept de proprietate și a constatat că la momentul achiziționării terenului, pilonul deja era instalat, fapt despre care urma să cunoască, soluție similară constatată și de către Inspectoratul Energetic de Stat prin răspunsul din 11 mai 2018.

Instanța de apel a apreciat ca fiind eronate pretențiile reclamantului cu referire la faptul că prezentei cauze îi sunt aplicabile prevederile art. 431 alin. (2) din Codul civil, dat fiind faptul că la caz, urmează a fi puse în aplicare prevederile art.

22 alin.(1) lit. c) din Legea cu privire la energetică nr. 124 din 23 decembrie 2009, care prevede că este suficient acordul proprietarului, pentru ca operatorul rețelei de transport și de sistem, operatorii rețelelor de distribuție să beneficieze de servitutea de trecere subterană, de suprafață sau aeriană a terenului pentru executarea lucrărilor la locul de amplasare a rețelelor electrice cu ocazia intervenției în scopul re tehnologizării, reparației, reviziei și al înlăturării consecințelor avariilor, precum și pentru accesul la locul lor de amplasare, nefiind necesară înscrierea servituții în registrul bunurilor imobile în acest sens.

Respectiv, instalația de racordare a fost amenajată în baza proiectului de execuție comun nr. 09/14-REE „Complex agro cu depozite și frigider”, elaborat de către SRL „Fauri” în baza avizelor de racordare din 04 aprilie 2014 (solicitant SRL „VG-Lioncom”) și din 10 februarie 2014 (solicitant SRL „WT Agro Profi”), pilonul fiind amplasat pe proprietatea privată a fostului proprietar Ungureanu Ivan, care a confirmat acordul său privind amplasarea pilonului dat, iar Tanasiev Roman, devenind ulterior proprietar al imobilului, a preluat și a acceptat starea de lucruri așa cum era la acel moment, dat fiind faptul că, instalația de racordare a fost amenajată în anul 2015, iar reclamantul a devenit proprietarul imobilului în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 03 aprilie 2017.

Cu referire la cerințele SRL „WT Agroprofi” cu privire la încasarea de la Tanasiev Roman a sumei de 6 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, instanța de apel a apreciat pretenția dată ca fiind parțial întemeiată, în sumă de 3 055 de lei, care este una suficientă, reală, rezonabilă, avându-se în vedere și natura litigiului în care s-a prestat asistența juridică.

La 06 ianuarie 2021, Tanasiev Roman, reprezentat de avocatul Ciuchitu Vitalie, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Tanasiev Roman, în motivarea recursului a invocat că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume art. 431 alin. (2) din Codul civil, care prevede forma autentică a actului de constituire a servituții, considerând că este o normă generală în raport cu art. 220 din Codul civil, concluzie ce contravine prevederilor art. 5 alin. (2) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017, care prevede că normele juridice generale sunt aplicabile fie tuturor raporturilor sociale sau subiecților de drept, fie unor categorii de raporturi sau de subiecți, fără a-și pierde caracterul de generalitate.

Or, art. 431 din Codul civil reglementează condițiile de constituire a servituții, fiind un domeniu mai îngust, pe când art. 220 reglementează forma actelor juridice în general, respectiv art. 431 din Codul civil fiind o normă specială, care urma să fie aplicată.

De asemenea, recurentul a reiterat că instanța de apel a interpretat eronat dispozițiile art. 22 din Legea cu privire la energetică nr. 124 din 23 decembrie 2016, care indică asupra necesității exprimării acordului proprietarului în vederea instituirii servituții, fără a specifica forma acestui acord.

Deci, nefiind instituite reglementări cu privire la forma actului prin care se exprimă acordul, legislatorul a lăsat acest domeniu sub imperiul normelor generale, prin urmare servitutea urma a fi constituită conform prevederilor Codului civil.

Totodată, recurentul a specificat că instanța de apel eronat a reținut concluziile Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, or, ultima nu a formulat asemenea concluzii, deoarece acestea se referă în exclusivitate la respectarea normelor ce țin de proiectare și de executarea rețelei electrice în litigiu, însă instanțele de judecată au ignorat acest conținut al concluziilor formulate.

În final, recurentul a invocat că prin emiterea hotărârilor judecătorești contestate, i se încalcă dreptul de proprietate.

La 10 februarie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către ÎCS "Premier Energy" SRL și SRL "VG Lioncom" la 15 februarie 2021, de către Primăria comunei Stăuceni la 16 februarie 2021 și de către SRL "WT AGROPROFI" la 19 februarie 2021, conform avizelor de recepție (f.d. 22-25 Vol. II).

La 22 februarie 2021, ÎCS "Premier Energy" SRL a depus referință la recursul declarat de Tanasiev Roman, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 07 octombrie 2020, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 06 ianuarie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Tanasiev Roman, reprezentat de avocatul Ciuchitu Vitalie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Tanasiev Roman, reprezentat de avocatul Ciuchitu Vitalie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh